

25: Ruud de Bruijn

Ruud de Bruijn is een rustige, zwijgzame man die niet snel met zijn mening klaar staat of daar anderen mee lastig valt. Hmm... ik hoor wat instemmend gemompel. Kennelijk weet iedereen hoe Ruud is.

Alle gekheid op een stokje, iedereen weet hoe Ruud is. Hij is een portret. Ik herinner me nog een opmerking van Dick Lagerweij toen hij hoorde dat Ruud en zijn vrouw Xandra allebei doctorandus zijn. Daarop zei Dick: Xandra is doctor, Ruud is anders.

Het mooie aan Ruud is dat hij daar zelf het smakelijkst om kon lachen. Hij weet hoe hij is. Dus als je weet hoe je met hem om moet gaan, kun je heel goed met hem samenwerken. Jaren zat ik met hem in de Technische Commissie. Dan kon Ruud redelijk lang over een onderwerp uitweiden. De truc was dan om hem even af te kappen, een samenvatting te geven van wat hij had gezegd, waarop hij dan meestal ijverig knikte en zei: Ja, ja, zo is het. En dan konden we door.

Ruud sloot zich in 1997 bij ons aan. Hij viel meteen met de neus in de boter, want dat jaar was de beroemde (en beruchte) Londen-reis. Hij ging meteen mee en vond het schitterend. Hier staat hij dan ook stralend bij de bus die ons naar Londen zou brengen. Kijk maar goed of je nog meer bekenden ziet.

In die tijd deed Gouda het goed op spelregelgebied. Ruud is een intelligente man, dus die konden we goed gebruiken bij het team. En dat liet hij zich geen twee keer zeggen. Analytisch als hij is, maakte hij meteen een schema dat duidelijk maakte hoe een overtreding moest worden beoordeeld: waar op het veld (of erbuiten), door wie gemaakt, wat voor spelstraf en wat voor persoonlijke straf. In een mooi schema. Als het spelregelboek er meteen zo had uitgezien, was het echt voor iedereen makkelijker te leren geweest.

Het betaalde zich meteen uit, want met Ruud is Gouda diverse keren districtskampioen geworden en Ruud zelf een paar maal persoonlijk kampioen. We zijn met hem diverse jaren naar de landelijke finales geweest. Zie deze foto's:

Trouwens wel een illustre rijtje mensen hierboven, zeg! Helaas hebben we ook met hem nooit die zo begeerde landstitel behaald, al moet ik meteen toegeven dat dat meer aan mij lag dan aan Ruud. Als iemand het liet afweten, was ik het; Ruud zelden.

Na een paar jaar hadden we het als team wel gezien en deden we alleen nog voor het plezier mee, al was het natuurlijk altijd leuk om een goede klassering te behalen. Ruud ging vaker in de jury zitten:

Na zijn pensionering bij de Wetenschappelijke Raad voor het Regeringsbeleid, waar hij in de ICT werkte, legde Ruud zich toe op de computer. Hij wilde goedkope computers voor iedereen toegankelijk maken. Door zijn technische achtergrond liep hij mijlen vooruit op iedereen, wat communicatie wel eens bemoeilijkte. Niettemin heb ik nog steeds een werkende PC van Ruud thuis staan!

Ruud bemoeide zich nooit met het bestuur van onze vereniging. Maar hij had er natuurlijk wel een mening over. En als hij vond dat het bestuur iets goed deed, liet hij dat ook blijken. De wijzigingen die ons bestuur een paar jaar geleden doorvoerde, hadden zijn grootste instemming. Intussen was zijn lichaam hem een beetje in de steek aan het laten. Vreemde klachten, weifelende diagnoses en artsen. Ruud zou Ruud niet zijn als hij niet zelf ermee aan de slag ging. Hij verzamelde onderzoek uit de VS en andere delen van de wereld en stapte hiermee naar zijn behandelende geneesheren. En zowaar, ze luisterden. Het is soms moeilijk er een woord tussen te krijgen bij Ruud, maar hij heeft meestal wel zijn zaakjes op orde en dan is er ook geen speld tussen te krijgen. De behandeling sloeg aan en hoewel hij nooit meer helemaal de oude zal worden, kan Ruud weer wel gewoon trainen, zijn geliefde wedstrijdjes bij de jeugd

fluiten en lekker met Xandra de weg op, op zijn - ook weer zelf omgebouwde - fiets of met de camper. Daarin zit hij nu ook, op weg naar Frankrijk.

Om op mijn beginzin terug te komen: Ruud is een aanwezige, eigenzinnige man die altijd zijn mening klaar heeft en daar soms lang op kan doorgaan. Maar hij heeft een hart van goud, hij staat altijd voor de club paraat en hij brengt altijd leven in de brouwerij. Ruud, we hopen dat je nog lang je mondje blijft roeren.

60: Leo van der Want

Dit is de oudste foto die we in ons archief hebben waar Leo op staat. En er komt precies uit deze foto naar voren waar Leo voor staat: spelregels en aardewerk. En de Scheidsrechtersvereniging Gouda natuurlijk. Zestig jaar lid. Zestig. Ga eens na welke veranderingen er in die zestig jaar hebben plaatsgevonden. Velen van ons waren nog niet eens geboren toen deze foto werd gemaakt. Die werd trouwens gemaakt op een avond met Tj. Kappenburg, een geliefd en daardoor veelgevraagd spreker.

Mogelijk is op deze avond de fundering gelegd voor dat waar we Leo allemaal vereenzelvigen: de spelregels. Nadat hij in 1962 lid was geworden, duikt in 1966 voor het eerst de naam 'Van der Want' op, toen hij lid was van het team dat deelnam aan de voorrondes voor de landelijke spelregelwedstrijd. Het zaadje was gelegd. Een aantal jaren deed Leo mee aan deze wedstrijden en organiseerde hij voor het bestuur spelregelwedstrijden voor de regionale voetbalverenigingen. Toen dat geen lang leven beschoren bleek, gooide Leo het over een andere boeg.

In 1974 benaderde hij alle verenigingen in de Goudse afdeling of ze zin hadden om deel te nemen aan spelregelwedstrijden voor de jeugd. Dat bleek een doorslaand succes, mede door het enthousiasme van Leo, de spelers en de leuke finale-avond bij ESTO. Hierna reden elk jaar de leden van de Technische Commissie honderden

kilometers door stad en land, met opsteekbordjes, het vragenbord met ahangblokjes, en heel, heel veel papier. Om overal goed gemutste jongelingen te vinden die graag hun best deden om landelijk bekend te worden. Mooi waren ook de Supercups: de wedstrijden tussen de winnaar van de jeugd in het district en de winnaar van de scheidsrechtersteams.

De grootste successen behaalde Leo met die laatste groep. In 1975 werd ter ere van het 40-jarig jubileum van onze vereniging de landelijke finale in Gouda gehouden. Sindsdien ging Leo er meer werk van maken. Oefenen, oefenen en nog eens oefenen met het team, dat midden jaren 80 een formidabel ingespeelde groep werd met deelnemers als Inge Rehorst, Eric Buser, Michel van Hout, André van Egdome en Ron Hol. Met steeds Leo aan het hoofd. Nadat men jaren de meerdere moest erkennen in de Haagse scheidsrechters werd vanaf 1985 Gouda de toonaangevende groep in West 2. Veel landelijke finales werden met wisselend succes gespeeld, stad en land werd afgereisd.

Het grootste succes voor Leo kwam toen in 1993 Jan Wouter Kok als eerste Gouwenaar een landelijke hoofdprijs behaalde, toen hij het persoonlijk klassement won. Hierna traden veel grote namen terug en ook Leo deed het rustiger aan. Wel bleef hij steeds betrokken bij nieuwe initiatieven, zoals de Battle of the Referees, en ging hij sporadisch mee als het nieuwe spelregelteam (met o.a. de andere jubilaris, Ruud de Bruijn) weer eens naar het landelijk mocht. Voor al deze inspanningen is Leo destijds terecht beloond met de benoeming tot Lid van Bijzondere Verdienste van onze vereniging.

Aardewerk is Leo's andere 'hobby'. Hij stamt uit een lange lijn van makers van Gouds plateel, maar toen dat minder populair werd, maakte hij vanuit het atelier aan de

Wachtelstraat nog heel lang modellen. Na zijn pensionering is hij met Hannie verhuisd naar de Panoramafat, waar ze nu ook al weer ruim 20 jaar wonen.

Leo is de vereniging altijd een warm hart blijven toedragen. Naast commissie- en bestuurswerk, ook voor de afdeling Gouda van de KNVB, was hij graag op de vele activiteiten en avonden te vinden. De vele voetbalclubs in de wijde omgeving kenden zijn gezicht heel goed, want overal ging hij scheidsrechters bezoeken, scouten en van prima gefundeerd advies voorzien. Zo is Karel van den Heuvel een van zijn ontdekkingen.

De laatste tijd gaat het lichamelijk iets minder florissant, maar we horen en zien Leo nog regelmatig. We zijn enorm blij dat Hannie en hij hier ook vanavond aanwezig zijn. Leo, het heeft de landelijke organisatie behaagd jou voor je 60-jarige lidmaatschap deze plaquette aan te bieden. Wij doen er nog een grote bos bloemen bij voor Hannie, en je naam wordt met gouden letters in onze annalen bijgeschreven.

